

[Jytte Andersen]

mulighed før nu, kan vi ærlig talt ikke tage alvorligt.

Jeg har én bemærkning mere vedrørende arbejdsministerens og undervisningsministerens taler. Det er egentlig lidt tankevækkende at høre de to ministre sådan lige efter hinanden, for man kan ikke undgå at få den fornemmelse, at der er nogle uenigheder. Det er i øvrigt ikke noget nyt, at der er uenighed imellem regeringspartierne, men det er der altså også om denne sag. Arbejdsministeren siger, at det er utrolig vigtigt, at vi satser på undervisning, og henviser til redegørelsen med store armbevægelser, mens undervisningsministeren på den anden side siger »min sjæl, hvad vil du mer?« Vi har så meget! Hvem af de to regeringsmedlemmers vurdering i forhold til uddannelsesindsatsens vigtighed skal Folketinget tro på?

Vi synes ikke i Socialdemokratiet, at det er et spørgsmål, som skal drages ind i overenskomstforhandlingerne, og det synes vi ikke af to grunde. Den ene er, at dette er en uddannelsesreform, som er bred, og dermed synes vi, at det er et politisk anliggende. Det er det ene argument.

Det andet argument er faktisk, at hvis det blev et overenskomststannende, ville vi ikke kunne forsikre de mange, og det er faktisk over 100.000 lønmodtagere, der ikke er overenskomstdækket. De ville blive skubbet fuldstændig ud, de ville ikke have mulighed for at få en uddannelsesret, de ville ikke få mulighed for at kvalificere sig. Dem tænker vi faktisk også på, og det er egentlig lidt overraskende, at de borgerlige partier ikke tænker på de lønmodtagere, der ikke er dækket af en overenskomst.

Så fik jeg stillet et helt konkret spørgsmål af fru Britta Schall Holberg, som spurgte, hvor pengene skal komme fra, og hvordan det hænger sammen med vore øvrige prioriteringer.

Vi har hele tiden sagt, at det var utrolig vigtigt med nogle stramme økonomiske rammer for den offentlige aktivitet, men vi har til gengæld lige så klart understreget, at det er vigtigt med øget indsats over for konkurrenceerhvervene, og at det er vigtigt med en opprioritering af uddannelserne. Og inden for de snævre rammer mener vi faktisk at vi har råd til at sætte reformen i gang med de 50 mio. kr. Det er ikke mere, der er taget stilling til i den socialdemokratiske gruppe, og det har såmænd ikke specielt været genstand for noget slagsmål i grup-

pen. Regeringen skulle måske hellere klare sine egen uenigheder end fokusere på, hvad andre kunne diskutere i en demokratisk dialog. Vi har som sagt ikke nogen problemer med at sige, at investering i uddannelse er både vigtig og nødvendig ikke alene af hensyn til erhvervslivet, men også af hensyn til den enkelte selv.

Min tid er udløbet, og derfor må jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, at vi ikke har nogen problemer med den vurdering, at uddannelsesperioder er lige så væsentlig en del af en voksens tilværelse som arbejdsperioder og derfor også skal tælle med som dagpengegivende indtægter.

Holger K. Nielsen (SF):

Som de fleste andre her i salen lyttede jeg også med interesse til hr. Ole Vig Jensens tale. Det må jo være rart at være i den situation, at alle lytter interesseret til, hvad man siger.

Jeg synes, at der var nogle meget rigtige betragtninger om prioriteringer. Det er jo, som hr. Ole Vig Jensen sagde, et spørgsmål om, hvordan man prioriterer ressourcerne i samfundet som helhed, men også inden for uddannelsessektoren. Jeg synes, det er utrolig positivt, at det i hvert fald med de betragtninger, hr. Ole Vig Jensen kom med, tyder på et flertal for, at man skal opprioritere uddannelsesindsatsen. Billedet med Storebæltsbroen er fuldstændig rigtigt. Det er et reelt valg, om man vil opprioritere store, ambitiøse infrastrukturprojekter, eller om man vil opprioritere uddannelse, som kan udjævne de store kløfter, der er i samfundet på det område.

Det er også korrekt, at man skal prioritere inden for uddannelsessektoren, om man skal prioritere dem, der i forvejen har meget, eller man skal prioritere dem, der har lidt. Og i de her tre forslag ligger der en klar prioritering: uddannelse skal opprioriteres, og de med de korteste uddannelser skal nu have en større del af den kage, de har været med til at finansiere.

Jeg var meget glad for, at hr. Ole Vig Jensen også lagde vægt på dette lighedsproblem, at det også er et spørgsmål om at skabe større lighed i uddannelsessystemet og give grupper, som ikke tidligere har haft det, mulighed for at få uddannelse.

Jeg kan da godt forstå, at arbejdsministeren ud fra sine synsvinkler forsøger at smide et anker ud og splitte De Radikale ud af det flertal,